

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפשר לתקונה, או לא אפשר לתקונה?												טו.
קבל הכשר ונתן לפסול - יחזיר לכשר	ת"ש:										!	טו.
ונהי נמי דיחזור הכשר ויקבלנו, אי סלקא דעתך לא אפשר לתקונה, איפסלא לה											!	טו.
מי סברת דקאי זר גואי? לא, דקאי זר בראי.											ז	טו.
הולכה שלא ברגל - פסולה	איתמר, אמר עולא אמר ר' יוחנן:										!	טו.
אלמא לא אפשר לתקונה.											!	טו.
נשפך מן הכלי על הרצפה ואספו - כשר	איתיביה רב נחמן לעולא:										ז	טו.
הכא במאי עסקינן - כשיצא לחוץ.											!	טו.
לבראי נפיק, לגואי לא עייל?											ז	טו.
במקום מדרון.											!	טו.
איבעית אימא: בגומא.											!	טו.
ואיבעית אימא: בסמיכא.											!	טו.
ואיכפל תנא לאשמועינן כל הגי?											ז	טו.
ועוד											ז	טו.
נשפך על הרצפה ואספו - פסול	אדתינן באידך פירקין:										ז	טו.
ליפלוג בדידיה: במה דברים אמורים. כשיצא לחוץ, אבל נכנס לפנים - פסול											ז	טו.
תיובתא.											■	טו.
הולכה שלא ברגל - מחלוקת ר"ש ורבנן, בהולכה רבתי דכולי עלמא לא פליגי דפסולה, כי פליגי בהולכה זוטרת.	אתמר:										■	טו.
אלא חטאת העוף דפסולה בה מחשבה, לר"ש היכי משכחת לה? אי דחשיב עליה מקמי דליפוק דם, לא כלום היא ואי בתר דנפק דם, איתעבידא ליה מצותן	מחכו עליה במערבא:										ז	טו.
מאי קושיא? דלמא מדפריש ועד דמטא למובח											ז	טו.
היה מזה, ונקטעה ידו של מזה עד שלא הגיע דם לאויר המזבח, מהו?	דהא בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא:										ז	טו.
פסולה, מ"ט? והוה ונתן בעינן.	וא"ל: [רבי זירא]										ז	טו.
היינו חוכא, ובהולכה רבתי לא פליגי? והא כי פליגי - בהולכה רבתי פליגי אלא, בהולכה זוטרת - כולי עלמא לא פליגי דפסולה, כי פליגי - בהולכה רבתי.	כי אתו רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע מבי										!	טו.
הולכי זר, והתחירו כהן וחזר והולכי - פליגי בה בני רבי חייא ור' ינאי											■	טו.
כשר	חד: [רבי חייא/רבי ינאי]										■	טו.
פסול	וחד: [רבי חייא/רבי ינאי]										■	טו.
אפשר לתקונה	מר סבר: [רבי חייא/רבי ינאי]										■	טו.
לא אפשר לתקונה.	ומר סבר: [רבי חייא/רבי ינאי]										■	טו.
הולכי כהן והחזירו, וחזר והולכי זר - אמר רב שימי בר אשי: לדברי המכשיר - פסול, לדברי הפוסל - מכשיר.	[רב שימי בר אשי]										■	טו.
אף לדברי הפוסל - פסול, מאי טעמא? דהא צריך לאמטוייה.	רבא:										■	טו.

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל הזבחים שקבלו דמן זר, אונן, טבול יום, ומחוסר כפורים, ומחוסר בגדים, שלא רחץ ידים ורגלים, ערל, טמא, יושב, עומד על גבי כלים על גבי בהמה על גבי רגלי חברו - פסל.												■	טו:
קבל בשמאל - פסל	[ת"ק]											◆	טז:
מכשיר.	רבי שמעון:											◆	טז:
זר מנלן?												^	טז:
(ויקרא כב) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר וינורו מקדשי בני ישראל וגו'	דתני לוי:											■ !	טז:
בני ישראל למעוטי מאי?												^ !	טז:
אילימא למעוטי נשים												! !	טז:
קרבן נשים בטומאה קרב?												ז !	טז:
אלא למעוטי עובדי כוכבים												! !	טז:
השתא ציץ לא מרצה												ז !	טז:
ובעובדי כוכבים - בין בשוגג בין במזיד לא הורצה	דאמר מר:											■ ז !	טז:
בטומאה קרב?												ז !	טז:
אלא הכי קאמר: וינורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו.												! !	טז:
אתיא בק"ו מבעל מום, מה בעל מום שאוכל - אם עבד חילל, זר שאינו אוכל - אינו דין שאם עבד חילל.	דבי רבי ישמעאל תנא:											! !	טז:
מה לבעל מום שכן עשה בו קרב כמקריב												ז	טז:
טמא יוכיח.												! !	טז:
מה לטמא שכן מטמא												ז	טז:
בעל מום יוכיח.												! !	טז:
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שמוהרין ואם עבדו חילל, אף אני אביא זר - שהוא מוזהר ואם עבד חילל.												! !	טז: